

Sygn. akt VII U 2602/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Jacek Chaciński

Protokolant - starszy protokolant Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 20 listopada 2014 roku, znak: (...)

oddala odwołanie.

sygn. akt VII U 2602/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 listopada 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 6 listopada 2014 roku odmówił H. K. prawa do przeliczenia emerytury na podstawie przepisów Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku poz. 1440 ze zm.). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż w związku z pobieraniem wcześniej przyznanej emerytury brak jest podstaw do obliczenia emerytury z art. 26 w związku z art.55 ustawy emerytalnej ponieważ wnioskodawczyni ma przyznane prawo do emerytury od 1 listopada 2001 r., którą pobiera. (decyzja - k. 99 t.III a.e.).

Od powyższej decyzji H. K. złożyła odwołanie wnosząc o jej zmianę oraz i przyznanie emerytury przeliczonej zgodnie z art. 55 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Skarżąca w uzasadnieniu odwołania wskazała, iż w jej ocenie spełnia wszystkie przesłanki do przeliczenia mu emerytury w oparciu o wyżej wskazane przepis (odwołanie – k. 2 -4 a.s.). W szczególności -w jej ocenie - nie ma znaczenia fakt, że ma ona przyznane prawo do emerytury przed 31 grudnia 2008 r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wnosił o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 5 a.s.).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe (protokół - k. 12 a.s.),

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

H. K. urodzona (...) od dnia (...) roku była uprawniona do wcześniejszej emerytury, której wypłata została podjęta od dnia 1 marca 2004 roku (decyzja z dnia 7 grudnia 2001 r., k.13, t. I a.e.).

Następnie wnioskodawczyni od dnia (...) roku uzyskała prawo do emerytury na podstawie art.27 ustawy emerytalnej (decyzja z 5 czerwca 2005 r.,k 17.t.II a.e.).

W dniu 6 listopada 2014 roku ubezpieczona złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. wniosek o wyliczenie emerytury na podstawie art. 26 w zw. z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (wniosek - k. 96, t.III a.e.).

Organ rentowy w dniu 20 listopada 2014 roku wydał zaskarżoną decyzję .

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o wyżej przytoczone dowody z dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony. Sąd nie dopatrył się w tychże dokumentach okoliczności mogących podważyć ich autentyczność z urzędu, przez co zostały one obdarzone wiarą w całości.

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie

Stosownie do art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 roku, może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Powyższy przepis umożliwia ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach (art. 27) według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku (tj. na zasadach art. 26), o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu 60/65 lat życia i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 roku, a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53.

Warunek określony w art.55 ustawy spełnia przede wszystkim osoba, która nie jest emerytem, ale spełnia przesłanki do przejścia na emeryturę wskazane w treści art. 27 ustawy.

Uprawienie powyższe zachowuje także osoba, która po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuowała ubezpieczenie i wystąpiła o emeryturę po 31 grudnia 2008 roku pomimo, że wcześniej złożyła wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą (zob. n.p. uchwała SN z dnia 4 lipca 2013 roku II UZP 4/13; orzecznictwo w tym zakresie jest już utrwalone).

Uprawienia takiego nie zachowuje natomiast osoba, która już uprzednio nabyła prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy.

Sąd Okręgowy w pełni podziela w tym zakresie stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w orzeczeniu z dnia 29 stycznia 2014 roku w sprawie I UK 411/13, w którym Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że „regulacja z art. 55 ustawy emerytalnej odnosi się do pierwszego wniosku o emeryturę zwykłą, czyli powszechną, przysługującą na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej. Tylko taki jest zakres regulacji przepisu art. 55. Prócz warunków temporalnych przepis skierowany jest tylko do ubezpieczonego, który kontynuuje ubezpieczenie i nie występuje o emeryturę powszechną mimo spełnienia warunków”. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tego orzeczenia wskazał: „jeżeli więc uprawniony, czyli ubezpieczony spełniający warunki do emerytury zwykłej, nie występuje o tę emeryturę, lecz kontynuuje ubezpieczenie i z wnioskiem o emeryturę występuje po 31 grudnia 2008 roku, to już tylko na podstawie wykładni literalnej uprawnione są dalsze stwierdzenia. Zasadnicze wyraża teza, że chodzi o pierwszy wniosek o emeryturę zwykłą złożony po tej dacie, dlatego możliwość obliczenia emerytury na podstawie art. 26 nie przysługuje w przypadku wcześniejszego wystąpienia i uzyskania tej emerytury”.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni, na podstawie decyzji z dnia 5 czerwca 2005 roku miała przyznane prawo do emerytury od dnia(...) roku.

H. K. nie spełniła zatem przesłanki do obliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy albowiem regulacja ta odnosi się do pierwszego wniosku o emeryturę zwykłą, czyli powszechną, przysługującą na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe na mocy powołanych przepisów oraz w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.